

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. MAYER OSZKÁR.

V. Évfolyam.

Ujvidék, 1914. február 26. csütörtök

17. szám.

MEGVAN A HID!

A kereskedelmi és pénzügyi miniszterek MATKOVITS BÉLA főispánnal közölték, hogy az ujvidéki állandó dunai hid összes vasszerkezeti költségeinek fedezésére egymillió négyszázezer korona az állami költségvetésbe felvétellett.

Előzmények.

Lapunk olvasó közönsége előtt ismeretes, hogy az állandó dunai hid megépítésének keresztülvihetősége tárgyában az ennek előfeltételét képező állami hozzájárulás kieszközölése tekintetében *Matkovits Béla* főispán fáradságos, nem ismerő buzgalommal és nemes ambícióval törekedett a kormánykörök jóindulatát ezen városunkra nézve óriási fontosságú és jövő fejlődésére nézve kiszámíthatatlan horderejű ügyíránt megnyerni.

Dr. *Demetrovics Vladimir* kir. tanácsos, polgármester és dr. *Szaleák Lajos* országgy. képviselő a főispánnal karöltve buzgalkodtak az elért fényes eredmény érdekében. Ismeretes, hogy a főispán megannyi alkalommal felhívta a hidépítés szükségességére a kormánykörök figyelmét, tudott dolog ma már az is, hogy legtöbb a diszpolgári oklevélnek a miniszterelnök részére való átadása alkalmával a főispán bemutatta a városnak a polgármester által vezetett küldöttségét a pénzügyminiszternek, aki az alkalommal habár nem is zárkozott el a kérelem teljesítése előtt, határozottan még sem helyezhette kilátásba a kérdésnek ilyen rövid időn belül való kedvező megoldását. Ép legutóbbi számunkban hírt adtunk arról is, hogy a főispán és a polgármester az időközben Ujvidéken is járt hadtűgyminiszter, nem különben a vezérkari főnök figyelmét is felhívták az ügy fontosságára, hangsúlyozván előttük a stragegiai szempontokat is.

Az állami hozzájárulás.

Ilyen előzmények után elvontunk ugyan készülvé arra, hogy a hid építése a közeljövőben megvalósul, de különösen a pénzügyminiszter válasza után még sem mertük reményelni hogy az állami hozzájárulás már a *ez idői állami költségvetésbe felvétellett.* A keres-

kedelmi miniszter és a pénzügyminiszter értesítették az ügy iránt állandóan érdeklődő főispánunkat, hogy a legutóbbi miniszteri tanács elhatározta, miszerint az 1914/1915. évi költségvetésbe 700.000 korona az 1915/1916. évi költségvetésbe pedig ugyancsak 700.000 korona összesen tehát egymillió négyszázezer korona vétetett fel az ujvidéki állandó dunai hidnak az állami gépgyárban készítenő vasszerkezeti költségeire.

A hidépítés ideje.

Eme örvendetes tény tudomása után *Matkovits Béla* főispán azonnal felkereste az állami vasgyárak igazgatóját *Vajkai* min. tanácsost, hogy tőle a közelebbi részletek iránt érdeklődjék. A vasgyári igazgató közölte főispánunkkal, hogy az állami gépgyár mielőtt a lánchid lefordási munkálatok befejeződtek, nyomban hozzá lát az ujvidéki dunai hid összes vasszerkezeti alkatrészeinek elkészítéséhez és miután az elkészítendő vasszerkezet elkészítése után nyomban elszállítandó, ennek folytán a városnak *1915. évi március haváig*, mint amikor az említett szerkezet elkészül, a hid alapozási és pilérezási munkálataival teljesen el kell készülni, aminek természetesen előfeltétele az, hogy a hidépítést még *ez évben és lehetőleg minél gyorsabban meg kell kezdeni.*

A közlés hatása.

Matkovits Béla főispán a hétfő esti gyorsvonattal érkezett meg és nyomban magához kérte a *munkapárti vezetőséget és dr. Szaleák Lajos* országgyűlési képviselőt, akikkel elsősorban közölte a fenti nagyérdékű eseményt, hozzáadván, hogy végtelen öröme és meglepődésére szolgál az, hogy ujvidék városának ezen vitális érdekét előmozdítania és kieszközölnie sikerült. A munkapárti vezetőség nagy

telkesedéssel és kitörő örömmel fogadta a kedvező eredményt, melyet maga a párt is kétségkívül egyik *legszebb diadalának tekinthet.* A jelen voltak melegen gratuláltak főispánunk sikeréhez. *Ujvidék városának fennállása óta még nem volt alkalma a hormány gondoskodásának és jóindulatának jelét ilyen nagy fokban megnyilatkozva tapasztalhatni. A fényes siker bizonyossága annak is, hogy a munkapárti hormány szemben az összes előző kormányokkal, belátni és mérlegelni tudta Ujvidék városának nagy nemzeti és kulturális hivatását, de másrészt bizonyította eme siker annak is, hogy a főispán csakugyan a legnagyobb ambícióval és odaadással törekszik Ujvidék város fejlődésének és haladásának útját megnyitni.*

Főispánunk a telefonmizériák megszűnéseért.

Közutomásuk azok az ádlatlan állapotok, melyeket az ujvidéki telefonmizériák kiváltak.

A sok panasz és gyötrelm felemelte már több ízben a saját hasábjain is a zavart. Rámutattunk mi is már egynek-hányszor nemcsak a bajokra, de kértük a szanalást is.

Tudjuk, hogy a postahivatal vezetősége és a magasabb postaigazgatás tényezői is minden tőlük telhetőt igyekeztek már megtenni a bajok, de kértük a szanalást is.

Ámde ennek dacára megmaradt a baj, vagy legalább is alig észrevehetőleg javult a helyzet. A hiba tehát nem itt van, nem is a személyekben rejlik, hanem technikai okokban. Nevezetesen abban, hogy telefonközpontunk *egy elavult rendszerű és még hozzá el is használt apparátussal bíbelődik-bajlódik és*

